

ADEVĂRUL ÎN LIBERTATE

ZIAR INDEPENDENT,
EXPRESIE A OPINIEI PUBLICE DIN JUDEȚUL CLUJ

ANUL II, NR. 146
MARTI
26 Iunie 1990

4 PAGINI 1 LEU

Pentru bunăstarea zilei de mâine, în fața industriei noastre apare necesitatea efectuării unui pas înainte, pasul spre rețehnicizare. Alături de calea transferului de tehnologii, noul în producție trebuie gândit și realizat mai ales de compartimentele de cercetare-proiectare, organisme în general bine dezvoltate numeric dar a căror eficiență trebuie să se facă tot mai simțită. În contextul general al avântului economic preconizat se impune și luarea în discuție a privatizării cercetării științifice ca o cale de cointereseare a lucrătorilor din acest domeniu la o activitate cu rezultate cit mai eficiente.

În această direcție, un prim pas care trebuie făcut este acordarea unei autonomii depline bazei umane angrenată în această activitate, constituindu-se astfel cit mai curînd posibil zăvezatele nucleu pe calea privatizării. Și aceasta mai ales întrucît legea 54 cu privire la privatizarea efectivă nu este de natură să încurajeze total asemenea acțiuni, nici chiar coroborată cu legea 96/90 privind crearea societăților comerciale cu activități de cercetare-proiectare. În acest cadru legal inițiativele

particulare înregistrate în cercetare se rezumă la activități care practic nu necesită investiții, cum ar fi cele de consulting — care se bazează pe experiența și competența deosebită a unor cercetători; proiectare — activitate care se realizează cu o bază materială minimă, (hîrtie, creion,

refică rezultatul cercetărilor, asigurîndu-se în acest fel și o cale de autofinanțare a lucrărilor.

Orice întreprinzător particular în activitatea de cercetare efectivă trebuie să fie conștient că pentru cercetare este nevoie de o bază materială, cea actuală fiind în general depășită.

Activitatea de informare științifică se poate extinde de la cadrul specialiștilor la cercuri mai largi, cuprinzînd chiar întreaga opinie publică. Cunoșcînd că informatica are un mare rol în viața societății, trebuie să milităm pentru implementarea informației în cotidian.

Apoi optica asupra activității cercetătorilor trebuie reconsiderată. Atunci cînd lucrătorul din cercetare face un efort deosebit, recunoscut și apreciat, el trebuie și retribuit corespunzător. Publicațiile, comunicările și invențiile realizate trebuie de asemenea recompensate pe măsura, cunoscut fiind că în prezent în acest domeniu domnește liberul arbitru.

Lipsa cadrului legal, tărgănarea promulgării legii privind modul de funcționare al unităților economice menționează între cercetători o stare de expectativă, ei rămînînd deocamdată cantonați în instituții mari care oferă la această oră „protecție”, dar care prin structurile lor anchilozate constituie efectiv o frînă în ce privește prestarea unei activități de cercetare științifică eficientă, creatoare.

Emil MAIOR

CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ ȘI PRIVATIZAREA

planșetă) și comerț — unde se pot valorifica idei proprii dar și ale altora și toate aceste inițiative se pot desfășura chiar în spațiul locativ al celor angrenați în aceste activități.

Privatizarea efectivă a activității de cercetare necesită însă investiții și apreciem că în primul rînd activitatea de cercetare aplicativă poate face obiectul privatizării, cită vreme cercetarea fundamentală se pare că rămîne să fie finanțată și în continuare tot de către stat. Grupurile de cercetare particulare ar trebui să includă și stațiile experimentale de microproducție care, valo-

Decl. că în orice activitate, și în cercetare se impune creditarea, aici introducîndu-se și noțiunea de „credit de risc” — o acțiune de încredere în cercetare a statului, a băncii, a celui care se hotărăște să facă investiții.

Inventivitatea, dăruirea, competența și capacitatea, caracteristice cercetătorilor, trebuie stimulate prin aducerea lor la zi în ceea ce privește informarea la nivel științific și tehnicii mondiale, informare de care ei au fost lipsiți atîta ani. În fond, această informare ar fi o primă investiție, alături de baza materială a institutelor.

VĂ PREZENTĂM PE

SCRIITORUL MIRCEA CHIȚULESCU, directorul Teatrului de păpuși

— Ești un personaj cunoscut în viața culturală a Clujului. Cum vezi perioada post-revoluționară și evoluția unor instituții culturale tradiționale?

— Nu sînt un personaj cunoscut. Am descoperit de cîva timp că nici chiar prietenii nu mă cunosc prea bine, încît, de cîteva ori, am fost pus în situația să-mi debitez autobiografia și să dovedesc că nu sînt comunist. Este clar că ceva s-a schimbat: înainte „serviciul de cadre” te obliga să dovedești că ești comunist. E adevărat, serviciul de cadre s-a schimbat cu sueta de la „Pescarul” și... cu presa liberă, care aplică etichete mai dibal decît în anii '50, cînd toți ne-comuniștii erau din principiu „bandiți”. Istoria se repetă și sper că în curînd vom avea dosare de cadre, de data aceasta creștin

democrate. Odată cu captivitatea, mulți dintre noi și-au pierdut și pîdoarea. Nerușnarea securității care te privea prin gaura cheii și prin cablul telefonie a fost înlocuită cu impudoarea generală: fiecare îl supraveghează pe fiecare. Un privilegiu care era al unei instituții de stat este acum rîvnit de toată lumea în numele fermității revoluționare. Astfel că revoluția este închipuită ca o simplă răsturnare, ca o „lume pe dos”. Nu mai avem nevoie de poliție, poliția sîntem noi; nu mai avem nevoie de guvern, guvernul sîntem noi; nu mai avem nevoie în primul rînd de popor, pentru că, evident, poporul sîntem noi. Care noi? Bineînțeles, noi și ai noștri, conu Trahanache, coana

Joița... Sufocați de libertatea neașteptată, care este înțeleasă deocamdată ca libertate de opinie, vorbitorii post-revoluționari, cu sau fără portavoce, și-au pierdut măsura, socotînd că lipsa de măsură este libertatea însăși. Libertatea a devenit împudicată, impudoarea s-a transformat în agresivitate, agresivitatea în anarhie și aceasta în vandalism. Să nu ne lăsăm înșelați: vandalismul nu este o formă de manifestare a libertății decît în cazuri clinice. Anarhia și vandalismul sînt forme de manifestare a unei libertăți în stare avansată de ebrietate, fie că este vorba de vandalismul de limbaj, care nu tolerează o dispută de principii, fie de cel fizic, cînd beșivaniii libertății se

răcoresc nimicînd tot ce le stă în cale. În loc ca România să devină o țară relaxată, productivă, fertilă, a devenit doar o sursă de știri senzationale pentru prima pagină a ziarelor. Ni s-a împlinit visul: Europa vorbește numai despre noi. Asistăm neputincioși la acest fenomen nevrotic care este nevoia, de a sparge ceva, de a rupe, de a incendia. Setea de revoluție s-a transformat în elan distructiv. În acest peisaj post-revoluționar ce se mai poate spune despre evoluția instituțiilor culturale tradiționale? Deocamdată ele nu se arată capabile să ofere o alternativă, pentru că o activitate culturală sistematică și eficientă se bazează pe nevoia de rigoare spirituală a unui popor.

— Ce te preocupă în prezent?

L. Maxim DANCIU

(Continuare în pag. a III-a)

CRONICĂ PARLAMENTARĂ

LUCRĂRILE SENATULUI

Luni, 25 iunie, Senatul României și-a reluat lucrările în plen. Președintele Senatului, domnul Alexandru Birădeanu, a cerut, după anunțarea ordinii de zi, asentimentul senatorilor ca la primul punct să fie înscrise probleme de politică externă, la care trebuie să se dea răspuns urgent în cursul zilei de astăzi. Ca urmare, Senatul a fost sesizat în legătură cu două probleme. În primul rînd s-a făcut cunoscută cererea oficială de aderare a României la Consiliul Europei. În acest sens s-au prezentat cîteva date privind istoricul Consiliului Europei, scopul și principiile organizației. În prezent, din Consiliul Europei fac parte 23 de state occidentale, iar din mai 1989 a fost instituit statutul de invitat special de care beneficiază unele țări din Europa de răsărit. În luna martie anul curent, cu ocazia vizitei în România a unei delegații a Consiliului Europei, a avut loc primul contact al oficialităților române cu această organizație.

Avînd în vedere statutul organizației s-a precizat că cererea oficială de aderare urmează să fie adresată de președinții Senatului și Adunării Deputaților președinților Adunării parlamentare a Consiliului Europei, în care să se releve atașamentul la scopurile și principiile organizației.

Cea de-a doua problemă de politică externă aflată pe ordinea de zi a Senatului se referă la invitația adresată Parlamentului României de a trimite o delegație de senatori și deputați la sesiunea extraordinară a Comisiei pentru relații cu statele europene nemembre a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, ce va avea loc la 29 iunie a.e. la Innsbruck. S-a precizat că se vor desfășura ample schimburi de vederi asupra situației din țara noastră.

Sedinta Senatului României a continuat, luni după-amiază, cu dezbaterile Regulamentului propriu de funcționare. Au fost abordate secțiunile a două și a treia, care se referă la procedura legislativă și desfășurarea ședințelor Senatului.

S-a hotărît ca lucrările în plen ale Senatului să fie reluate marți la ora 9.

LUCRĂRILE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Adunarea Deputaților a reluat, luni la amiază, dezbaterile asupra Regulamentului de funcționare a acestui organism legislativ.

După aproape două ore de dezbateri asupra regulamentului de funcționare a Adunării Deputaților au mai fost aprobate doar trei articole referitoare la „exercitarea mandatului de deputat”.

Cu tot efortul depus, Adunarea Deputaților nu a adoptat, în cursul zilei de luni, decît șase articole din Regulamentul de funcționare a acestui organism legislativ, aflat în dezbaterile de cinci zile.

Așadar, lucrările Adunării Deputaților au fost întrerupte la ora 17,30, urmînd a fi reluate, marți la ora 10,30. (Rompres)

ASOCIAȚIA CULTURALĂ BASARABIA-BUCOVINA

A P E L

Iubiți concetățeni!

Podul de flori de peste Prut trebuie prelungit printr-un pod de cărți, adică un pod al spiritualității mirotice comune. Aflați la Chișinău, zilele trecute, am constatat cită nevoie au frații noștri de carte românească pentru prescolari, pentru bibliotecile școlilor, ale institutelor de învățămînt superior. Mai este nevoie de carte pentru Biblioteca Parlamentului Moldovei și pentru instituția care ne va reprezenta cu cinste și mîndrie pe toți la Chișinău — BIBLIOTECA TRANSILVANIA.

Donați O CARTE PENTRU BASARABIA, O ALTĂ CARTE PENTRU BUCOVINA! Acum este momentul să ne ajutăm frații în efortul lor de generalizare a folosirii limbii române în școli, știință, administrație și cultură.

Donațiile individuale sau colective pot fi aduse zilnic, între orele 12—14, la sediul ASOCIAȚIEI CULTURALE BASARABIA—BUCOVINA (în Cluj-Napoca B-dul Eroilor nr. 2) sau la sediul Editurii Dacia (Cluj-Napoca, str. 1 Mai nr. 23). Vă asigurăm că fiecare carte va ajunge la destinația care i se cuvine.

De asemenea, în spiritul nobilei tradiții transilvănene din perioada interbelică, îi invităm pe toți fiii acestui pămînt, dornici de a se alătura efortului nostru, să se înscrie în Asociație. Zilnic, între orele 11—14, este asigurată permanența la sediul din B-dul Eroilor nr. 2. Vă așteptăm la sediu pentru a completa adeziunile.

COMITETUL ASOCIAȚIEI

PROBLEMA AUTOTURISMELOR

• Intervi cu domnul Voicu NEAG,
șeful unității I.D.M.S. Cluj •

Pe față există peste 720.000 cumpărători care și-au achitat contravaloarea autoturismelor dorite și ale căror comenzi nu au fost onorate de ani de zile. Ce se întâmplă la nivelul județului nostru?

— Din anul 1981 pînă în 1986 sînt neonorate peste 5.800 de cereri. Asta ca să nu mai vorbim de înscrierile din următorii 4 ani. Și nici de cei 10.000 de înscriși în primele 6 luni din acest an.

— La capitolul „neonorări” ar trebui să includem și pe cei 1.969 de cumpărători din județul Mureș. Dar mai important ni se pare să precizăm că ridicarea restricției prin care o persoană avea dreptul la o singură mașină a produs și mai mari perturbări în a se putea ajunge în posesia unui autoturism.

— Datorită imposibilității satisfacerii cererilor s-au sistat și transferurile de la autoturismele Dacia la Olcit. La această ultimă categorie sperăm să lichidăm cererile pînă în luna septembrie. Primii 100 înscriși pe liste se și pot prezenta la sediul nostru pentru a-și ridica autoturismele.

— Ați avut neînțelegeri cu cumpărătorii?

— În 17 aprilie au sosit 39 de Olcit-uri care s-au distribuit la cumpărătorii care se aflau în magazin. Reclamațiile primite ne-au condus la luarea măsurii de a anunța cumpărătorii (telefon, telegraf, carte poștală), cu toate că acest lucru ne... costă. Dar se elimină suspiciunea de nerespectare cu strictețe a ordinii de înscriere.

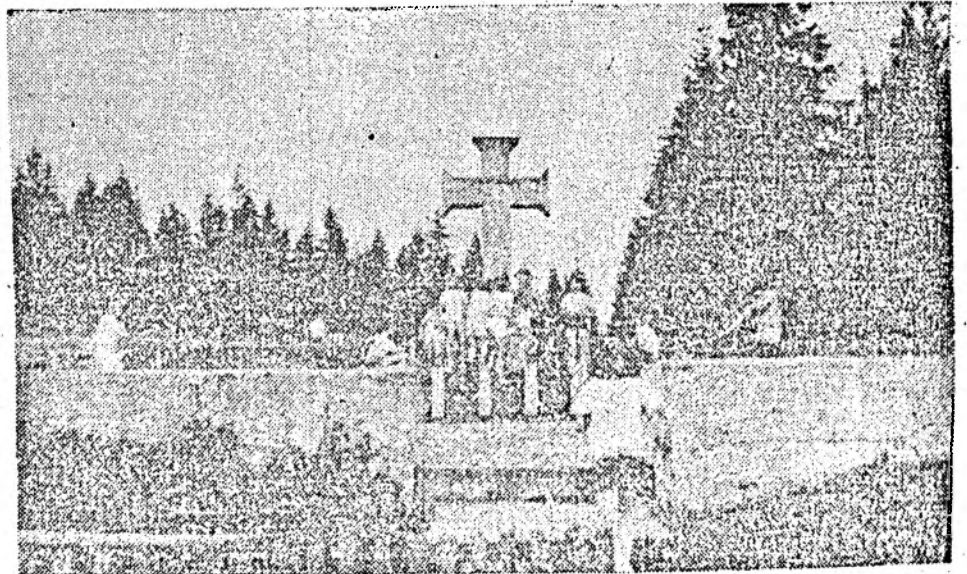
— Așadar, la Olcit-uri, am înțeles, așteptați nouăți. Care sînt acestea?

— Cît de curînd, mașinilor CLUB RM li se vor adăuga CLUB II-3 și CLUB II RL. Nouăți avem și în ceea ce privește înscrierile la ARO pe benzină (10-1), acestea pîndu-se efectua indiferent de data depunerii banilor, la ARO pe benzină (10-4) și camionetă (10-8) pînă la data de 31 decembrie 1989. Iar cele pe benzină 243, 244 cu banii depuși pînă în 31 decembrie 1986. ARO-urile 243 și 244 pe motorină urmează a fi livrate celor cu depunere pînă la 31 decembrie 1981.

— Nu-s prea încurajatoare ultimele date.

— Ceea ce este însă bine e că Dacia 500 s-a returnat la fabrică, sistîndu-se livrarea acestor autoturisme pentru... calitatea lor deplorabilă.

Intervi realizat de Radu VIDA

La Crucea lui Avram Iancu, generația cea mai tinăru, viitorul și nădejdea țării. Pentru ei

e nevoie de adevărata istorie a acestor melea-guri. Iată o datorie

sfință, de la care ni-meni nu trebuie să se sustragă.

Foto: S. RADU

VINE VACANȚA!

Peste puține zile vacanța elevilor își va intra în drepturi. O vacanță pe care fiecare copil sau adolescent și-o va putea organiza, într-adevăr, după cum dorește, eliberat de constrîngerile unor chinuitoare (a se citi plictisitoare) programe de activități. Vine vacanța — refrenul fluturând pe buzele tuturor — și este limpede că copiii au nevoie de relaxare fizică și psihică după un an școlar supus atîtor convulsii și neliniști colective. Din peisajul vacanțelor fac parte însă și taberele pentru preșcolari și școlari, acele spații pe care le dorim să devină oaze de odihnă și confort, unde copiii să se simtă la fel de bine, dacă nu chiar mai bine decît acasă, să învețe să acționeze liberi dar să respecte disciplina de grup, în fine, să deprindă gustul pentru aventură, specific etapei lor de dezvoltare.

De la Administrația permanentă a taberelor școlare am aflat că și în această vară vor funcționa, în județul Cluj, tabere la Leghia, Traniș, Ciucea, Beliș, Rîșca, Blăjoaia și, pentru preșcolari, Valea Drăganului, în localitățile știute, cărora nu li s-au adus prea multe îmbunătățiri față de anii anteriori. În plus, lucrările contractate cu E.G.C.L. Huedin, C.P.A.D.M. Gilău și Primăria din Poieni au demarat relativ tîrziu, instituțiile amintite reclamînd lipsa materialelor necesare efectuării reparațiilor. Există, desigur, cauze obiective, dar cert este că ceea ce nu va putea fi pus la punct în această ultimă săptămîină va putea fi cu greu rezolvat pe parcurs, cînd taberele vor funcționa din plin. Administrația mai este confruntată și cu alte numeroase probleme, legate, inclusiv, de asigurarea bazei materiale, în condițiile în care cei implicați depun toate diligențele în sensul îmbunătățirii activității generale din tabere. Un progres, cît de mic, trebuie să se vadă și să se simtă, mai ales că cei mai aspri judecători vor fi înșiși copiii.

Pentru informarea copiilor și părinților, să amintim că mai sînt locuri atît la taberele din județ, cît și în cele din alte județe, orice amănunte legate de tabere putîndu-se primi de la Administrația permanentă, din strada Republicii nr. 23.

Un lucru e cert: începînd cu 1 și 2 iulie, primele serii de copii vor pîși pragul taberelor de vacanță, iar copiii trebuie să găsească totul în ordine și curățenie, să simtă că eforturile au fost făcute cu dragoste numai și numai pentru ei. Vor înțelege și ne vor mulțumi. Promitem să revenim cu un raid prin taberele din județ, pentru a vă oferi „pulsul” unei zile dintr-un posibil jurnal de vacanță.

M. BOCU

SURPRIZĂ... PLĂCUTĂ

În trecere pe lângă Casa studenților mă oprește un afiș, mare, color, cu câteva instantanee. Plăcut surprins citesc: „Astăzi seară, la orele 19, spectacol susținut de ansamblul popular CINGARELA”. Citez cîteva nume cunoscute pentru mine: Berchi Ludovic, Berchi Francisc, Simină Buni. Intru în sala plină, cu ajutorul unei cunoștințe (nu se mai găsesc bilete). Pur și simplu rămîn uluit cînd privesc scena cu pitorescul și originalitatea de necontestat ale trupei acestui ansamblu necunoscut pînă în prezent. Cu toată deghizarea interpretărilor, ce erau îmbrăcați într-o multitudine de culori, aprinse și stridente, ce inundau rochiile și fustele lungi, largi și înfoiate, i-am recunoscut pe mulți dintre ei. Grație unui coregraf, anonim pentru mine și mulți alții din frumoasa sală, s-a realizat un spectacol deosebit de frumos pe scena viu luminată de reflectoare. După cîteva jocuri și dansuri populare specifice romilor, încerc să abordez pe simpatice prezentatoarea, doamna Mariana Titruș (fiica regretatului și neuitatului violonist Alexandru Titruș, ce ne-a delectat cu minunatele lui cîntece zeci

și zeci de ani). Modestă, reținută, aflînd printre altele ce doresc, îmi răspunde foarte amabilă la cele cîteva întrebări: tinăra doamnă este asistentă medicală la o mare întreprindere în orașul nostru. Îmi mai spune cîteva cuvinte despre noua trupă, formată din talente izbucnite parcă din vremi ce păreau pentru totdeauna închise și lipsa condițiilor de pregătire. Numai datorită curajului deosebit pe care l-au avut ei, cei cîțiva inițiatori și muncii lor continue au reușit această performanță, care ne-a delectat pe toți cei prezenți circa două ore și jumătate.

Am rămas profund impresionat de rugăciunea plină de patos și pioșenie pe care doamna Mariana Titruș a citit-o în fața sutelor de spectatori, care au păstrat o tăcere adîncă, rugăciune care, în marea sală, a răsunat ca un ecou transmis lumii întregi de către această nație năpăstuită pînă acum.

Mulțumim, doamnă Mariana, mulțumim acelor tineri ce încearcă să iasă din întuneric la lumină. Lumină dată de astrul zilei de 22 Decembrie.

Augustin PINTEA

PROTEST

În numele cadrelor didactice, al studenților și al întregului personal al facultății, Consiliul profesoral al Facultății de chimie și chimie industrială de la Universitatea din Cluj-Napoca își exprimă profunda indignare și protestează împotriva încălcării flagrante a autonomiei universitare în zilele de 13-15 iunie la Universitatea și Institutul de arhitectură din București. Respingem metodele de molestare și vandalism practicate de grupuri erijate în monitoare ale activității intelectuale. Autonomia univer-

sitară trebuie să rămîină un principiu sacrosant al funcționării celei mai înalte forme de învățămînt a unei națiuni; a ceea ce trebuie să fie o arenă a libertății de gîndire. Astăzi, mai mult ca oricînd, avem nevoie de solidaritate și de exprimarea democratică a opiniilor și nu de disocierarea diverselor segmente ale societății, soldată cu efecte impredictibile în viitor. Cerem să se facă lumină în întunericul creat de tristele evenimente evocate și să se pedepsească exemplar cei vinovați de ele.

În numele Consiliului, conf. dr. Emil CORDOȘ, decan

SPORT • SPORT

COPPA DEL MONDO

Startul optimilor a fost dat sîmbătă. În primele două zile două adevărate finale și două... surprize. În rîndurile ce urmează voi încerca, în limita spațiului restrîns, să mă opresc la cele patru partide disputate sîmbătă și duminică.

• CAMERUN — COLUMBIA 2-1 (0-0, 0-0).

Joc aspru, fapt ce l-a determinat pe arbitrul T. Lanese să „distribuie” 6 cartonașe galbene (4 camerunezilor și 2 columbienilor). După cum au demarat în joc columbienii, cu o primă mare ocazie ratată de Rincon (min. 7) și cu o dominare mereu mai insistență, se părea că victoria nu le poate scăpa. S-a oprit, însă, acest veteran Milla aruncat în luptă după pauză (așa cum a făcut-o antrenorul Valeri Nepomniaci și în partida cu România) și masivul atacant camerunez și-a făcut din plin datoria marcînd, în prelungiri, două goluri în minutele 106 și 108 (la al doilea el a cîștigat un duel cu Higuita, acest năstrușnic portar columbian, ieșit pe la 25 de metri, Milla înscriind în poarta goală). Și chiar dacă Redin a redus din scor în min. 116, „zarurile erau aruncate” și Camerunul s-a calificat pentru sferturi. Acest succes al camerunezilor a mai atenuat din impresia „acelui 0-4 cu U.R.S.S., menținînd echipa în categoria celor imprevizibile, capabile de surprize. Să vedem ce va fi în sferturi... cînd va întîlni pe învingătoarea din partida Anglia — Belgia, care se dispută azi.

• CECOSLOVACIA — COSTA RICA 4-1 (1-0).

Pentru o debutantă în turneul final al Cupei Mondiale, formația Costa Rica se poate declara mulțumită că a ajuns în optimi, furnizînd două mari surprize prin victoriile obținute în fața Scoției și Suediei. Numai că sîmbătă, la Bari, chiar dacă în minutul 56 au reușit să egalizeze, era clar că au în față o parteneră net superioară, echipa Cehoslovaciei demonstrînd că la ora actuală este una din cele mai bune ale turneului final, cu o excelentă pregătire

fizică, tehnică și tactică, prezența ei în sferturi arînd o interesantă partidă, cea cu R.F.G. Cele patru goluri ale cehilor au fost înscrise de Skuhravy (3) și Kubik. Înaltul și percutantul înaintaș ceh Skuhravy a trecut, prin cele 5 goluri marcate pînă acuma în fruntea clasamentului golgeterilor turneului final.

• ARGENTINA — BRAZILIA 1-0 (0-0).

Incredibil, una din marile favorite ale turneului final, echipa Braziliei, a părăsit învinsă terenul, după un joc dominat în unele momente cu netă autoritate. Din păcate, fotbalistii cariocas s-au jucat, pur și simplu, cu ocaziile de gol, au ratat incredibil prin Careca, Alemoa și Dunga (ultimul, apoi Müller expediind în min. 18, respectiv 53, balonul în... bară). Și cînd nimeni nu se aștepta, cu 9 minute înainte de încheierea timpului regulamentar de joc, Maradona (sever păzit și controlat) reușește una din genialele sale acțiuni personale, dublu dribling, pasă la Caniggia pusă „ca pe tavă”, acesta îl dribleadă pe portarul Taffarel și expediază balonul în plasă, campioana mondială „en titre”, ocupanta locului trei în grupa B, calificîndu-se pentru sferturi. Cu această înfrîngere, S.B. Lazaroni și-a încheiat cariera de antrenor al echipei Braziliei.

• R.F.G. — OLANDA 2-1 (0-0).

Teribil acest joc între două echipe de mare clasă, aspru din cale afară în unele momente, intrările tari și faulturile grosolane fiind penalizate de arbitru cu 5 cartonașe galbene (Völler și Matthaus, respectiv Koeman, Rijkaard și Van Basten) și 2 roșii (primite în min. 22 de Völ-

Ier și Rijkaard). Inceputul partidei i-a avut la cîrma jocului pe olandezi, care ratează o mare ocazie prin Gullit (min. 7), pentru ca, treptat, în ultima treime a reprizei înflăcă și cu deosebire în partea a doua a întîlnirii, fotbalistii germani să-și demonstreze clasa și mecanismul perfect sincronizat, avînd în formidabilul Klinsmann cu al său incredibil fuleu, o lance care a făcut ravagii în defensiva „portocalei mecanice”. Scorul a fost deschis în min. 52, cînd Berthold urcat în atac a centrat și Klinsmann a lăsat balonul în plasă, respectiv majorat în min. 85, cînd Brehme a executat cu multă violență și știință o „liberă”, înscriind la vîntu în stînga lui Breukelen. Scorul final al partidei a fost stabilit de Koeman în min. 87, cînd a transformat un 11 metri, dar această diferență de numai un gol nu exprimă realitatea, fotbalistii germani ratînd prin Litbarski două mari ocazii, iar la sutul lui Klinsmann (min. 76) bara l-a salvat pe portarul olandez.

Victor MOREA

Ieri au avut loc partidele: Irlanda — România 5-4 după prelungiri și executarea loviturilor de la 11 m și Italia — Uruguay 2-0. Amănunte în ziarul de mîine, cînd vor avea loc ultimele două jocuri: Spania — Iugoslavia și Anglia — Belgia.

JURNAL sentimental

Camerun rămîne, Brazilia pleacă!

Mă întreb ce va fi fost în sufletul domnului Havelange, președintele F.I.F.A., brazilian și el, cînd a văzut acest deznodămînt al optimilor de finală? Camerunul rămîne, Brazilia pleacă! Dumnezeu l-a vrut numit mare, cu mulți invitați, ridicînd numărul țărilor participante de la 16 la 24 în turneul final. Acum 9 ani în Spania, n-au existat optimi eliminatorii, ci 4 grupe de cîte 3 echipe. Atunci o înfrîngere nu însemna neapărat o eliminare, ca acum. Ba mai mult s-a complicat situația, alegîndu-se 4 din cele 6 clasate pe locul 3 să intre în optimi. Asta a făcut să se ajungă la hazardul sorților, ceea ce nu poate constitui un mod logic, real, corect de departajare a valorilor. Așa e viața, domnule Havelange, cam neîreaplică. Dar mai e un adevăr: nu poți fi cu toate! Și cu Brazilia, campioană și cu autoritatea și puterea întărite de țările mici invitate la balul de onoare, ce amenință a deveni un carnaval de mase. Pe scurt, Camerunul rămîne, Brazilia, dar și Olanda pleacă acasă!

Doză formații oricum de mîină secundă, jucînd între ele (Camerun și Columbia), au reușit doar să-și demonstreze lipsurile, naivitățile și fardul, nu calitățile! Columbienii, insistenți și mai aproape de fotbal în repriza a doua, s-au bătut singuri prin două gafe enorme: Milla, știind bine cine e o lume întregă, n-a fost păzit în nici un fel, iar portarul Higuita, un fel de Ludovic soare al fotbalului din țara sa, a făcut cadou un gol camerunezilor, rîpînd echipei sale și șansa loviturilor de la 11 metri. N-au văzut schemele lui Nepomniaci, iar leii neîmbîlziți mi s-au părut niște simpatici cămile. Oricum calificarea lor în sferturi e o mare performanță. Și poate va fi îmbunătățită!

Cehoslovacia a făcut K.O. Costa Rica, diferența de valoare între cele două formații fiind evidentă. Costa Rica a reușit o figură onorabilă la debutul ei într-un turneu final, unde cehii se află pentru a 8-a oară. Așa cum spuneam, Brazilia — Argentina a fost un meci al amintirilor și a două trupe modeste, ca să nu zic slabe. A cîștigat cea mai slabă dintre ele pentru că a creat o singură fază ca lumea prin Maradona și finalizată de Caniggia. Brazilienii au tehnică, virtuți, dar nu și alură și soliditate. Au ratat ca o echipă mică numeroase ocazii. Părea un joc de veterani, lent și apăsător, jucătorii pîrînd gata să se sufocă. Și astfel, Brazilia cea mică de azi se duce acasă. Ieri fotbalul ei avea monumentalitate, respirație, vigoare, azi e doar o umbră... Unde e Socrates, Zico, Falcao, ca să nu vorbesc de cei de altădată?

Fotbalul european este cel ce va apăra și salva onoarea turneului final. R.F.G. și Olanda, veritabilă finală, a fost regalul care a spus rîspicat lumii că fotbalul trăiește, că Regele e încă mare! Joc de cert angajament, cu atacuri extrem de tăioase, cu multă gîndire și înaltă tehnicitate, care a dat cîștig de cauză echipei ai cărei jucători au fost toți în formă! În vreme ce Klinsmann a strălucit în atacul german, înclinîndu-ne și oferînd o spectaculoasă victorie echipei sale, van Basten, șters și umil, ca niciodată, a lăsat Olanda mereu în 9 oameni pe gazon! Deși clandezii și-au revestit, nemții au fost, duminică seara, incomparabil mai buni. Și merg spre finală!

Viorel CACOVEANU

COMUNICAT

Agencia de presă Rompres a primit, din partea Ministerului Sportului, următorul comunicat spre difuzare: În legătură cu numeroase informații, provenind cu deosebire din presa italiană și din cercurile aflate în jurul echipei naționale de fotbal a României, privind transferul iminent în străinătate al mai multor jucători români.

Ministerul sportului precizează că, pe baza propunerii Federației Române de Fotbal, Consiliul de administrație al ministerului a aprobat. În luna aprilie a.c., criteriile pe baza cărora cluburile românești pot angaja tratative cu club-uri din străinătate. Aceste criterii care sînt conforme cu statutul F.I.F.A. și cu regulamentele F.R.F., prevăd ca jucătorii care au implinit vîrsta de 28 de ani sau au jucat 30 de jocuri în echipa națională pot evolua la cluburi din alte țări, ceea ce, în situația actuală, corespunde necesității ca de acest drept să beneficieze în primul rînd acei jucători care și-au făcut datoria față de club, de echipa națională și, în general, față de fotbalul românesc.

În acest sens, apar cu totul inoportune și contrare intereselor fotbalului nostru încercările unor cluburi și impresarii străini, încumajați de anumite interese personale, de a obține transferul unor foarte tineri jucători români, aflați la începutul carierei sportive, acțiuni prin care se perturbă însăși pregătirea echipei naționale în Italia.

În condițiile în care la începutul toamnei echipa națională va deluta în preliminariile campionatului european de fotbal și 5 echipe românești de club vor juca în cupele europene, o sărăcie masivă a fotbalului românesc de cele mai valoroase elemente tinere ar apare de neînțeles și condamnabilă, indiferent de anumite avantaje materiale de moment.

Ministerul Sportului speră ca toate cluburile, iubitorii fotbalului, opinia publică sportivă vor împărtăși și susține preocuparea și măsurile pentru asigurarea continuității performanțelor de valoare ale echipelor românești de club și reprezentative.

CITIND ZIARUL PESTE UMĂR

Cine citește un text peste umărul vecinului are toate șansele să-l interpreteze deformat, dacă nu chiar pe de-a-ndoaselea, și de rezultatul nedorit al informării se înțelege că împrejurarea trebuie învinovățită, nu cititorul stingaci. Am vrea să credem că așa s-au petrecut lucrurile cu dl. Virgil Lazăr, ziarist nu de azi, de ieri, profesionist prea versat ca să se-ncurve-n zvonuri, căruia nu i-am reproșat modalitatea cu totul personală a lecturii, dacă nu s-ar fi grăbit să-și împărtășească impresiile astfel obținute unui cotidian central. Afirmă dl. Virgil Lazăr, negru pe alb, referitor la ziarul nostru: „Acest ziar „independent și obiectiv” și-a permis chiar să scrie că în portbagajul mașinilor unor ziariști de la „România liberă” s-au găsit cuțite și sticle incendiare. Calomnia — cum se vede — tare le mai place celor de la „Adevărul în libertate”, ca atîtor altor condeieri... Nici un redactor al ziarului nostru n-avea cum să fie învinuit de asemenea acte, deși „mașina de fabricat probe” funcționează, nu glumă! Pînă aici l-am reproduș ad litteram pe dl. Lazăr, conform notei publicate în „România liberă” din 20 iunie crt.

Iată și afirmațiile incriminate, așa cum le cunosc cititorii ziarului „Adevărul în libertate” din nr. 140 (16—18 iunie crt.). Ele aparțin redactorilor noștri Radu Vida și Ion Goia, sosiți la București în dimineața zilei de 14 iunie cu alte misiuni decît relatarea evenimentelor fierbinți, despre izbucnirea și evoluția cărora nu știau nimic la plecarea din Cluj, dar despre care au ținut imediat să ne informeze, ca martori oculari impresionați de rapiditatea și insolitul faptelor: „Am dat și noi o fugă la Casa presei libere și — ce să vezi? O „Dacie” roșie (1-B-57303) s-a apropiat „gales” de poarta ziarului „România liberă”. Trei indivizi au ieșit din mașină și cînd au văzut un camion cu mineri... pe aici și-a început drumul. Sigur că și ei au fost prinși și: acte nu, cuțite da, sticle incendiare în portbagaj și niscai do-

lari. (...) Oare ce au de discutat tipografilor care se aflau în grevă? Cu precizarea că acești tipografi care tipăresc ziarul de opoziție (opoziție față de cine?) „România liberă” își spuneau bancuri feseniste și nu le-a plăcut deloc ce li s-a întîmplat celor trei colegi bine căpțușiți”.

Ați dedus și dv., nu-i așa, citind cu ochi normali, că indivizii în cauză erau cu necesitate ziariști sau redactori la „România liberă”? — desigur niciieri cei doi autori nu afirmă un asemenea lucru. Nu contează. Cînd citești un text peste umăr sau prin... telepatie, ca dl. Lazăr, poți să extragi din el orice și să-i determini pe credulii colegi de la „România liberă” (da, pe colegii ziariști sau redactori, nu pe colegii tipografi) să înghită orice. Vorbim de „calomnie”, de „mașini de fabricat probe”. Cine falsifică însă probele — respectiv afirmațiile publicate negru pe alb în ziarul nostru? Aici nu e vorba de îngroșarea sau colorarea dintr-un subiectivism lesne de explicat în momentele respective a unor fapte, aici e vorba de cuvinte, termeni, propoziții care prin publicare dobîndesc realitate deplină, referențială, și substituirea, răstălmăcirea lor, atribuirea unui conținut inexistent înseamnă falsificare cu bună știință, așadar minciună. Un ziarist cu experiența d-lui Virgil Lazăr nu poate învocea, în apărare, argumentul: „Așa am înțeles eu”.

E regretabil că asemenea răstălmăcire calomnioasă a găsit imediat girul „României libere” — ziar a cărui suspendare temporară ne-a îngrijorat în modul cel mai serios, ca un inadmisibil atentat la libertatea presei; implicat la una din formele esențiale ale democrației. Nu cumva s-au speculat dificultățile de câteva zile ale confratelui bucureștean spre a-l asmuți împotriva noastră, ca unii ce am fi aruncat și noi cu pietre în grădina lor? Indiferent de intenții, falsificarea a fost grosolană a adevărului nu-și găsește scuze, e un act condamnabil.

Dan REBREANU

● **ALCOOLUL DUCE LA VIOLENȚĂ.** Oamenii care nu se înțeleg, se ocolesc. Sau, în cazul unor familii, divorțează. Cînd însă, peste hîrlielile de peste ani se toarnă alcool, nefirescul își face loc cu cotul. Așa s-a întîmplat cu Vass Imre (47 ani), care, pe tot acest fond de neînțelegeri, a... înțeles să ia cuțitul. Soția, Vass Ileana, n-a avut nici o putere să se apere de lama care, străpungîndu-i de mai multe ori toracele, i-a cauzat moartea.

● **TILHARI „LUCREAZĂ” IN GAȘCA.** Barabás Batond Sándor, un tânăr

CRONICA POLITISTA

de 24 de ani, a fost victima unei tilhării pe-la-începutul lunii mai. Cercetările și urmările organelor de poliție n-au avut nimic cu filmele de senzație. Dibăcia și priceperea ofițerilor au condus însă la descoperirea făptașilor. Iată-i: Stoica Matei (20 ani), Boita Marcel Dănuț (20 ani), Buce Romeo (16 ani), Iorghiu Marius (17 ani), Chita Iosif (16 ani) și Rusu Adrian

Vasile (17 ani). Toți sînt din municipiul Cluj-Napoca și puțini doar doi dintre ei, lucrează pe ici, pe colo.

● **MESERIA DE SPĂRGĂTOR.** Restaurantul „Pelican” din Turda a fost spart de 3 ori. S-au pus ofițerii judicarieni pe treabă, au căutat și... au găsit. L-au găsit, mai bine spus, pe Szabo Ștefan din comuna Vișoara drept autor al celor trei spargerii. Să nu credeți că făcea doar exerciții. Nu! Fura omul tot ce găsea. Că altă ocupație nu avea, decît cea de spărgător.

Grupaj realizat de Radu VIDA

SCRITORUL MIRCEA CHIȚULESCU

tez sediul redacției voastre în chip de contribuție revoluționară.

— Cum vezi construcția democrației românești? În acest context ce ne poți spune despre democrația culturală?

— Credincioșii sensului etimologic al cuvîntului democrație, toate grupurile mari și mici, ba chiar și persoanele particulare, „vorbesc în numele poporului fără investitură și fără mustrare de cuget. Nu mai ascult demult aceste glasuri ale democrației, care, vorbind în numele poporului, vorbesc, pesemne, și în numele meu deși n-am delegat pe nimeni s-o facă. Insolența de a vorbi în numele poporului fără investitură este o uzurpare de drepturi cetățenești care ar trebui să intre deja în atribuțiile justiției. Cu atîția absenți de la „ora de revoluție” din decembrie, care încearcă acum să recupereze cîte ceva din noțiunile introductive și forțate intrarea în istorie spîrgînd ușile televiziunii, ca cizmarul care a dat foc Bibliotecii din Alexandria, cu atîția revoluționari de profesie, zic, părăsim drumul european al democrației și o luăm pe „scurtătură”. Vreau să spun că procesul de construcție al democrației este mai lent

în țările fără tradiție democratică sau cu o tradiție democratică întreruptă ca România. Democrația nu se poate construi peste noapte, după cum nici trecerea la capitalism nu se poate face de pe o zi pe alta. Dar mă întreb: oare vrem cu adevărat să devenim o țară capitalistă? Ca să fii capitalist trebuie să ai un capital, e lege. Are România acest capital? Țin la ideea că o societate capitalistă de tipul celei ce ne fascinează în S.U.A., să zicem, nu se poate construi decît în țări foarte bogate și nu într-o țară istovită de experiența industrializării cu orice preț, secătuită de proaste investiții. Într-o țară a cărei emblemă este propria sa capitală fumegînd. Ferească Dumnezeu de capitalism în țările sărace! Cea mai bună dovadă este ridicolul primelor noastre forme de privatizare, care se manifestă exclusiv în zona neproductivă și mai ales în comerț. Sustragi berea din circuitul comercial de stat și o vinzi cu 20 de lei într-o prăvălie particulară, fără să adaugi nimic de la tine, o etichetă, un șervețel, mai știu eu ce. Asta nu e privatizare, ci speculă. Așadar, specula este prima formă de privatizare la noi. Dar pri-

CURIER

STIRI • INFORMAȚII

● **Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Cluj,** vă invită la vernisajul expoziției sculptorului Aurel Terec, joi, 23 iunie, ora 12. Vernisajul va avea loc în curtea Muzeului Colecțiilor, din strada 23 August nr. 22.

● **Teatrul Național Cluj** prezintă miercuri, 27 iunie, ora 19, spectacolul Iașii în carnaval, de Vasile Alecsandri. În distribuție: Melania Ursu, Lucia Wanda Toma, Petre Băcioiu, Marius Bodochi.

● **Agencia de Impresariat și Publicitate Filip** — trans prezintă în data de 29 iunie, ora 20, în Sala sporturilor din Cluj, spectacolul concert Noi rămînem oameni, cu Valeriu Șterian, Compania de sunet, Ducu Bertzi.

● **Și tot vineri, 29 iunie,** la Opera Română, Lucia de Lammermoor, de Gaetano Donizetti, la ora 18. În distribuție: Marius Truicu-

lescu, Mirela Drăghici Cișman, Valeriu Turcu, Ștefan Popescu, Mircea Moisa, Georgeta Orlovski.

● **Disc.** De cîteva zile s-a pus în vânzare discul Concertul pentru pian și orchestră în la minor, op. 16, solist: Dan Grigore, acompaniat de Orchestra simfonică a Filarmonicii din Cluj; dirijor: Emil Simon.

● **La Anticariatul din Piața Libertății: Manual de cîntări bisericesti sau Octoihul Mic,** Tipografia arhidiecească, Sibiu, 1994; Dicționar Juridic român-maghiar și maghiar-român, Cluj, 1921 și Molitvenic, Sibiu, 1874.

● **Semnalăm cu bucurie apariția unei noi publicații clujene, Graffiti. Rețin atenția: Liniștea și salamul nostru cel de toate zilele (Flavia Ionescu), Paradoxul ca stare (Ștefan Melancu), Peștele și bicicleta (Lucian Ștefănescu), interviul doamnei Doina Mod-**

la cu Massimo Schuster, poemele semnate de Augustin Pop, restituiriile din Ion Negoitescu și Petru Comarnescu etc.

● De puțin timp a ieșit de sub tipar, numărul 5 al prestigioasei publicații studențești Echinox. Din sum-mar: interviul cu dr. George Urban, director al postului de radio Europa Liberă, semnat de Liviu Matei, interviul cu prof. Ionel Haiduc, rectorul Universității Babeș-Bolyai din Cluj, realizat de Dan Șăulean, cronici literare semnate de Laura Pavel, Mariana Müller, Adriana Cean cronici teatrale, traduceri din Milan Kundera și Elie Wiesel.

Demostene ȘOFRON

CONVOCARE

Asociația pentru Intra-jutorarea și protejarea handicapatilor artriciți „REUMA” convoacă pe cei interesați de a face parte din această asociație la adunarea de constituire și alegeri care va avea loc în amfiteatrul Clinicii Medicale II, str. Clinicilor nr. 4, Cluj-Napoca. Sedința — miercuri, 27 iunie 1990, ora 17.00.

FLASH Flash

„CONACU-I BUN DE-I BĂȚI UN CUI”

Ne-am continuat călătoria prin universul murdăriei și neglijenței socio-umane. Pe strada Clinicilor, colț cu Piezișă, se află o casă părăsită. De-ar fi numai părăsită, nu ar fi mare lucru. Dar casa de la numărul 39 a devenit, de mult timp, un centru de colectare și depozitare a gunoaielor, de tot felul și de toate mărimile. Produse la noi sau made in... Mirosul nu-i nici el imbrietor. Cu riscul de a mă repeta, locul a devenit un focar de infecție de primă mîna. Mai mult, casa stă să se prăbușească, punîndu-i în pericol pe cei ce trec pe lîngă ea. Și-s mulți, strada Piezișă ducînd la căminele studențești. Străinii cu ma-

șini 12—B s-au obișnuit, noi la fel, toată lumea-i mulțumită, ride, cîntă și dansează. Să vedem și noi pînă cînd?

SPORTURI NOI. FEDERAȚII NOI

Este în curs de înființare o nouă federație. Pe unii din membrii filialei clujene i-am întîlnit la lucru, simbătă dimineața, în Piața Mărăști. Tineri sănătoși, frumoși, toți patru posedînd o agilitate și o îndemînare ieșite din comun, care l-ar face invidios pînă și pe Iosefini. Regulamentul jocului e simplu: se joacă cu trei puluri din cauciu, mutate din loc în loc, aruncate, reasezate, pe baza unor formule stas: „asta neagră pierde, asta neagră pierde și ea, asta albă cîștigă, asta albă pierde, și-asta pierde, cine-a văzut, marcă punctul, scoate banii”. Simplu, nu? Se pornește de la 200 de lei, suma urcînd în funcție de credulitatea ce-

lor care joacă. Și uite așa mi-a fost dat să văd pierzîndu-se dintr-un foc 500 de lei, apoi 800 lei (!!!). Tentativa banului nemuncit e mare, buzunarele se golesc repede, ca să nu mai vorbesc de nervii și supărările provocate de pierderea banilor.

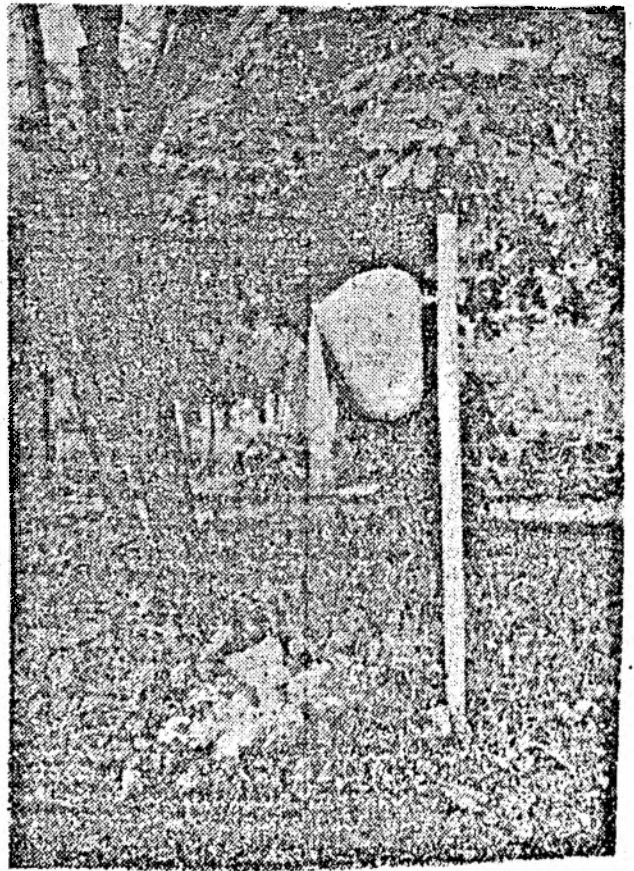
Cum nu există un statut de funcționare, sîntem de părere ca respectivilor să li se preluczeze cel al legii, pe care îl încalcă cu zîmbetul pe buze.

„CRIȘMARI CARE TOARNĂ APA-N VIN”

Am mai scris despre pericolul băuturii contrafăcute. Cu toate acestea, noii crișmari operează fără acte de producători, fără certificate de calitate a băuturii, necontrolați și liberi ca păsările cerului. Urmarea nu e greu de ghicit: înmulțirea intoxicațiilor cu alcool. Prețurile variază și ele, paharele folosite sînt clătite, dacă sînt, cu puțină apă... De-ver mare, nu glumă.

Și parcă tot mai siguri au rămas „Crișmarii care toarnă apă-n vin”.

Demostene ȘOFRON

Parcul mare din Cluj-Napoca

(Urmare din pag. 1)

— Orice altceva în afară de campionatul de fotbal. Uneori mi se pare că am prea multe preocupări și prea puține ocupații; de aceea încerc să-mi transform preocupările în ocupații, deși mai util este să transformi ocupațiile în preocupări. Mă preocupă destul de mult literaturii de ficțiune, motiv pentru care mă ocup cu definitivarea unui roman care se va numi, poate Wiener Walzer. Mă preocupă viitorul teatrului, de aceea mă ocup o vreme de Teatrul de păpuși, încercînd să-l definesc printr-un profil mai larg. Mă preocupă și ideea să mă strămut la București, unde mi se oferă o mică demnitate la Uniunea Teatrală din România — o uniune de creație asemănătoare Ununii Scriitorilor rezervată, firește, oamenilor de teatru —, dar n-am reușit să transform această preocupare în ocupație și nici nu cred că voi reuși vreodată. Prea multe cutremure din Capitală. Mă preocupă legătura misterioasă dintre fotbal și politică și nu înțeleg de ce amîndouă generează fanatism, odinioară privilegiul exclusiv al religiei. Ce legătură — ținînd poate de viața instincțelor — poate fi între fotbal, politică și religie? Oricum, nu mă preocupă atît de tare soarta țării, încît să devas-

